

Mätte Gabriel nu vara rack och förstig åter,
färdig i här på en honom flink och nagg,
vi hade kända Eder racka efter Er tids vis,
tills. Till lyfter Emma her jag dig framför
vår abra borta och hjertligt helminnes. Jag
skulle nog gärna skufva till henne ack, men
måtte hushålla med mina äggor, som red sig
känna sig rätt oenligt och som jag nog ut
att jag mig tilltråda orden och, hvarqual nog
begränsat, som man har, torde vara ju för långt ut
Emma äger tagna detta besök, och låsa det, för
här hon dock något af oss.

Till Gabriel ville du hålla alldeles otommoderligt
vänligt och varmt, mätte han nu vara rack. dit
så her jag dig hålla. Din hustru och Emmas bror,
ack så her jag dig säga höra af Eder och hans
in befinnas Eder, att hvar ningsom till Gabriel
minsktas så väl och hvar ningsom min
Tack stundom vänligt på

Din tilliffriga syster

Anders Bruneberg

Borgå den 26 Aug. 1874.

Goda lyfter Mina!

Tack hjertligt för Ditt bref, men ännu
mängdabblt mera för Eder kära besök hos oss.
Lid samt endast att, varit alltid namna på oss
här hos, vi just skulle råka komma på en tid
då här var än mer än vanligt föga tids
att på några ^{nu var det} Mera skall och, att af en del
de tidsamt för Eder, än det dock möjligen kunna
vara en bättre stund. Dock är jag glad att ännu
en gång ha fått se Eder, kära, allskende
med bekymmer torde jag att Gabriel varit
så vi på sprade Måns Ingenting ha vi heller
af Eder. Mätte det enda haft mer af en gång
stamma och Edith med sin lilla Lits kommo
högst hem till t. för för några dagar sedan, men
Edith mätte väl förkyllt sig på raka och sjuknade
merit därefter. Hanner skufvett hon dock redde
var något bättre, och han hoppades det enda bli
vår närmast skuffelse.
Nu sitta vi gamla här i vår sjuksal, dödlig

och thamma med sina fortörelser ha redan begytt
sina hemfärd, Robert svingo vi endast på dagar
ha hemma, han har i Åbo ett stort arbete att full-
korda innan han åter beger sig till utlandet.
Fruen Fredrik svingo vi mycket glädjande underat,
tills, han tycks sig nu på mycket tråkare än de
han ämnade Finland. Äfven vintern torde han väl
då måla stadra sig för att fortfarande pådaga
sin hälsa på som vi nu böja hoppas att han kan komma
för fortfarande förbättras. Äfven från Wallens hör-
des härnär en lättnad, deras stora lilla gosse
säger ha börjat läta taga upp sig. Gud gifve att de nu
finns och hålla och ha glädje af detta barn.

Jag tror knappast att Tengströms just tillfälligt äfven
möttes väl denna vackra sommar på sitt hjem.
Dessa fulla sitta de nu gårder till sin reaniga in-
flyttningstid: början af September. Robert har dock
en tid varit till. Huset, åki kommer väl dit i dag-
na, och möjligen också Natalia med sin små is-
tricken för förändring och "österbättnings" undergång.
Man har haft smitt att komma tänka på nå-
got annat denna tid. Alindark hade vi der inget

personligt bekant. Thun ska det då inte kännas
för dem som de förbrade sina köror.
Jacobstad drabbades hårdt. Thun förklarar
måtte ej slakt drabbat pyttarna malms alla
närheten, då man kan känna att de tungt utom
att en ha sitt dem. Och på fliderna Runberg tänker
jag ha tillit till dem. Och det är jag, deras
egras menar jag, den tänker man mest på de
de ju ändå var såväl angör vandrar som elst ända
kända, men hur många många andra de inte
trohinder som vid denna olycka måste begåta
sin käras forkliga slut. En slag, tvåt hinner dock
att att de, för faran, deras ängst trohinder, ha
vara långvarig, innan det var slut. Ett ängst jag
har och i dagarna öfver hufvud vid Louisa, men
de mycket på passagerarna sina flygmit och skadda
andan. Ett tryggt säkert dock att ett barn skulle
hållit illa tidande, ända ännu af buren
sagt det, men om detta är smitt ut jag ej.

Runberg har allt fortfarande till sin
samt denna var och sommar, varit mera skad,
utan att dock någon gång till förändring intressera
i hans besinnande smitt för

